

«Η εκδίκηση του Σκράπα» (συνέντευξη)

Η εκδίκηση του Σκράπα συνέντευξη

Μέχρι πρόπερσι ήταν ο “τεμπέλης”, ο “αδιάφορος”, ο “άχρηστος”... Όταν έμεινε για δεύτερη φορά στην ίδια τάξη, άρχισε να το πιστεύει και ο ίδιος. Για να ξεσπάσει, πήγε σ' ένα γήπεδο κι άρχισε να τρέχει... Σήμερα ο Στέφανος είναι ο καλύτερος 17χρονος σπρίντερ στην Ελλάδα!

Ο Στέφανος είναι 17 χρονών και πάει ακόμα Γ΄ Γυμνασίου. Έμεινε μία φορά στην Α΄ και μία φορά στην Β΄ Γυμνασίου. Σ' αυτές τις μικρές τάξεις πρέπει να 'χεις ταλέντο για να μείνεις. Ο Στέφανος τέτοιο ταλέντο δεν είχε. Ούτε «ψυχολογικά προβλήματα», ούτε «χωρισμένους γονείς», ούτε «κοπάνες», «κακές παρέες» κλπ. Τότε γιατί έμεινε;

- Στο Δημοτικό ήσουν καλός μαθητής;
- Πολύ καλός. Τότε ακόμα διάβαζα.
- Στο Γυμνάσιο τι συνέβη;
- Δεν ξέρω. Βαριόμουν να διαβάσω. Δεν το μπορούσα με τίποτα. Άνοιγα το βιβλίο και έμενα δυο ώρες στην ίδια σελίδα.
- Καλά, απ' την παράδοση δεν έπιανες κάτι;
- Ήμουνα μες στην τάξη, αλλά δεν παρακολουθούσα.
- Οι καθηγητές κάνανε καλό μάθημα;
- Το κλασικό μάθημα.
- Το κλασικό μάθημα είναι βαρεμάρα!
- Ναι, όντως... Εντάξει, υπήρχαν και καθηγητές που κάνανε ευχάριστο μάθημα. Θυμάμαι τον καθηγητή της Πληροφορικής, είχε πολύ χιούμορ.
- Σε πόσα μαθήματα έμεινες στο τέλος;
- Την πρώτη χρονιά σε πολλά.
- Ήσουν ο μόνος;
- Όχι, κι άλλοι μείνανε. Ειδικά την πρώτη χρονιά ήταν αποτυχία όλοι. Εφτά από τα τριάντα παιδιά του τμήματος μείνανε "στον τόπο"... Τη δεύτερη με κόψανε στο τσακ.

Αν έμεινα σε 4 μαθήματα, θα πήγαινα μετεξεταστέος το Σεπτέμβριο. Εγώ έμεινα σε πέντε: Αρχαία, Ιστορία, Μαθηματικά, Αγγλικά και Θρησκευτικά.

- Καλά, έμεινες και Θρησκευτικά! Τι βαθμό σου είχαν προφορικά;

- Οχτώ.

- Οχτώ στα Θρησκευτικά!... Θεός φυλάξει!

- Όχι πως κι εγώ διάβαζα, αλλά νομίζω ότι με είχε βάλει στο μάτι η καθηγήτρια. Είχε γίνει ένας καβγάς μαζί της μες στην τάξη.

- Τι καβγάς;

- Την ώρα του μαθήματος χτύπησε ένα κινητό, όχι το δικό μου. Νευριάζει αυτή, παίρνει το κινητό του παιδιού και αρχίζει να φωνάζει: "Ποιοι άλλοι έχουν μαζί τους κινητό; Δώστε τα μου όλα! Θα τα πάω στο γραφείο!". Τα παιδιά φοβούνται, τα βγάζουν απ' την τσάντα τους και της τα δίνουν. Εγώ της λέω: "Όχι. Γιατί να σας το δώσω; Αφού δε χτύπησε το δικό μου! Το 'χα στο αθόρυβο!". Αυτή τα παίρνει στο κρανίο: "Δώστο μου αμέσως!" "Δεν το δίνω!" "Δώστο μου αμέσως!" "Δεν το δίνω!". Τελικά της το 'δωσα... Κόντευε να πάθει εγκεφαλικό.

- Ήσουν γενικά αντιδραστικός μαθητής;

- Ναι, πολύ. Έκανα φασαρία, αντιμιλούσα...

- Αποβολές είχες πάρει;

- Ω ναι! Κάργα!

- Πολλές;

- Τρεις μονοήμερες είχα πάρει την πρώτη χρονιά χαλαρά.

- Γιατί;

- Τι είχα κάνει; (σκέφτεται)... Α! Είχαν ένα σύστημα στο σχολείο, το οποίο έλεγε: "Όποιος μαθητής κάνει 5 ωριαίες απουσίες έχει bonus! Μια μέρα δώρο!".

- Τι λες! Τέτοια προσφορά!

- Εγώ είχα 10 ωριαίες - έκανα φασαρία και με πετούσαν έξω - κι έτσι πήρα 2 bonus... Η τρίτη μονοήμερη ήταν γιατί ήμασταν στην εκκλησία κι εγώ σηκώθηκα κι έφυγα. Με είδε μια καθηγήτρια, άρχισε να με κυνηγάει στο δρόμο και να μου φωνάζει: "Έλα εδώ! Πού πας;"

- Σε πρόλαβε;

- Όχι... Και πήγα σπíti μου. Την επόμενη μέρα με κάλεσε ο διευθυντής στο γραφείο: "Γιατί έφυγες απ' την εκκλησία;" ρωτάει. Του λέω "Είδα κι άλλα παιδιά που έφευγαν κι έφυγα κι εγώ. Τι να έκανα; Βαριόμουν!"

- Σε καταλαβαίνουμε απόλυτα!

- (γέλια) Αυτός όμως όχι! Μου' ριξε μια μονοήμερη.

Η καθηγήτρια δεν υπήρχε περίπτωση να προλάβει τον Στέφανο. Από μικρός ήταν το πιο γρήγορο παιδί στην τάξη του. Στην ΣΤ' Δημοτικού παίρνει μέρος με το σχολείο του σ' ένα πρωτάθλημα της Αθήνας και βγαίνει άνετα πρώτος. Οι αρμόδιοι καταλαβαίνουν ότι έχουν να κάνουν με ένα γνήσιο ταλέντο, μια χρυσή ολυμπιακή ελπίδα, και φροντίζουν αμέσως να γραφτεί σ' ένα σύλλογο. Από τότε παρακολουθούν συνεχώς την πορεία του... Πλάκα κάνουμε! Ένα «μπράβο» του είπαν μόνο και τον άφησαν στην τύχη του...

- Οι γυμναστές στο σχολείο σου δεν είχαν πάρει χαμπάρι το ταλέντο σου;

- Απλά έλεγαν «καλός αυτός». Με έβλεπαν που έπαιζα μπάσκετ, ποδόσφαιρο...

- Σας κάνανε κανονικά Γυμναστική ή... «πάρτε μπάλα και παίξτε»;

- Είχαμε δύο γυμναστές. Ο ένας έκανε συνήθως ασκήσεις, ο άλλος «πάρτε μπάλα και παίξτε».

- Εσύ τον στίβο πότε τον ανακάλυψες;

- Όταν έμεινα για δεύτερη φορά. Εκείνο το καλοκαίρι - για να ξεσπάσω - άρχισα να πηγαίνω σ' ένα στάδιο, στην Καισαριανή, και να τρέχω.

- Μόνος σου;

- Μόνος μου.

- Ήξερες τι ακριβώς να κάνεις;

- Όχι. Ό,τι μου 'ρχόταν έκανα. Στροφούλες, τζόγκινγκ, κάποια γρήγορα κομμάτια... Κάποια στιγμή με βλέπει ένας περαστικός (γυμναστής σ' ένα σχολείο του Ζωγράφου) και μου λέει "Έχεις πολύ ωραίο στυλ. Σε ποιο σύλλογο πας;". Του λέω "Σε κανέναν". Μου λέει "Σοβαρά μιλάς; Να πας αμέσως να γραφτείς σε κάποιο σύλλογο. Έχεις μεγάλο ταλέντο". Και μου πρότεινε να πάω στον Πανελλήνιο.

- Τον ξαναείδες αυτόν τον άνθρωπο;

- Όχι, ποτέ! Ούτε τ' όνομά του δεν ξέρω.

- Φοβερό! Ο άνθρωπος που σου άλλαξε τη ζωή... Πήγες στον Πανελλήνιο;

- Την άλλη μέρα κιάλας! Μου λένε: "Θ' αρχίσεις 16 Σεπτεμβρίου με τις Ακαδημίες". Περίμενα λοιπόν αυτή τη μέρα.
- Στο μεταξύ το σχολείο τι γίνεται;
- Πήρα την απόφαση να φύγω απ' το παλιό σχολείο (το 2ο Γυμνάσιο Καισαριανής). Καλώς ή κακώς, πίστευα ότι μ' έχουν βάλει στο μάτι. Ήθελα ν' αλλάξω περιβάλλον. Και πήγα στο 3ο Εσπερινό Γυμνάσιο Παγκρατίου.
- Εκεί πώς σε υποδέχονται;
- Μια χαρά! Η διευθύντρια ήταν πολύ καλή, αγαπούσε όλα τα παιδιά.
- Ωραία, ας γυρίσουμε στον Πανελλήνιο...
- Φτάνει λοιπόν η πρώτη μέρα. Μας είχαν πει 4 η ώρα, εγώ ήμουν από τις 3 και περίμενα. Έρχεται η προπονήτρια, η κυρία Βίκυ, και μας βάζει κάτι προκαταρκτικά - ήμασταν 5-6 παιδιά. Με βλέπει εμένα, μου λέει "Εσύ είσαι γρήγορος, κάτσε να σε πιάσω κατευθείαν με χρονόμετρο ένα 60άρι". Κάνω το 60άρι και μένει έκπληκτη.
- Τι χρόνο έκανες;
- Δε μου 'πε. Προφανώς δεν ήθελε να πάρουν τα μυαλά μου αέρα. Αλλά είδα την έκπληξη στο ύφος της. Μου λέει "Θα μιλήσω με έναν άλλο προπονητή να σε αναλάβει. Θα μπεις στο αγωνιστικό τμήμα".
- Φαντάζομαι τη χαρά σου!
- Καλά! Πήγα σπίτι κι όλο αυτό σκεφτόμουν... Άσε που στο αγωνιστικό τμήμα δε θα χρειαζόταν και να πληρώνω. Είναι κι αυτό.
- Σωστά. Έχουν λεφτά οι γονείς σου;
- Όχι πολλά. Εργάζονται και οι δύο για να τα βγάλουμε πέρα.
- Πηγαίνεις λοιπόν στον καινούριο προπονητή...
- Ναι, τον Κώστα Αντωνόπουλο. Με βάζει κι αυτός να κάνω 60άρι. "Πολύ καλά" μου λέει. "Πόσο καλά, κύριε;", "Πολύ-πολύ καλά" μου λέει. Ούτε αυτός μου λέει χρόνο.
- Βρε μανία!
- Και από κει και πέρα αρχίζω προπονήσεις κάθε μέρα...
- Στο σχολείο αλλάζει κάτι;
- Ναι, αλλάζει. Ένιωθα - πώς να το πω; - πιο ώριμος, πιο σοβαρός. Κι άρχισα να ρίχνω βάρος και στα μαθήματα.

- Εσύ πώς το εξηγείς αυτό; Μέχρι τότε βαριόσουν...

- Λόγω του στίβου. Ότι πήγα καλά, ρε παιδί μου, σε κάτι κι ένιωσα αυτοπεποίθηση. Αυτό ακριβώς είναι! Η αυτοπεποίθηση που σε κάνει να θες να πας καλά και στα άλλα πράγματα.

Συναντήσαμε τους καθηγητές του Στέφανου στο 3ο Εσπερινό Γυμνάσιο Παγκρατίου και τους ρωτήσαμε πώς είναι ο Στέφανος μες στην τάξη.

Κυρία Ασημακοπούλου, φιλόλογος: «Εξαιρετικός θα έλεγα. Είναι συνεργάσιμος, είναι φιλικός. Μπορεί εδώ να είναι λίγο χαμηλότερο το επίπεδο, αλλά και στο μάθημα προσέχει και ερωτήσεις κάνει και εύστοχα απαντάει»

Κύριος Γώγος, φυσικός: «Συγκρατεί και τα επιπλέον πράγματα που λέμε. Ιδιαίτερα Βιολογία, Χημεία που τον ενδιαφέρουν, προσέχει πολύ και τα θυμάται όλα. Την πρώτη φορά που μπήκα στην τάξη και δεν ήξερα κανέναν, ήταν ο μόνος με τον οποίο μπορούσα να κάνω μάθημα. “Αυτός πρέπει να είναι καλός μαθητής” είπα μέσα μου».

Τον Ιούνιο του 2003 ο Στέφανος τελειώνει (επιτέλους!) τη Β' Γυμνασίου με βαθμό 15. «Σ' ένα κανονικό σχολείο μπορεί να μην ήταν 15, αλλά 12-13 θα ήταν σίγουρα» μας λέει. Συγχρόνως έρχεται η αθλητική καταξίωση: Χρυσό μετάλλιο στα 100 μέτρα στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων. Με 9 μόνο μήνες προπόνηση γίνεται ο καλύτερος Έλληνας σπρίντερ στην ηλικία του. Τον καλούν αμέσως στην Εθνική ομάδα. Λίγες μέρες μετά γίνεται το Βαλκανικό πρωτάθλημα. Νέο χρυσό μετάλλιο και ο Στέφανος γίνεται ο καλύτερος σπρίντερ στα Βαλκάνια! Τον χειμώνα ισοφαρίζει με χρόνο 6.91 το πανελλήνιο ρεκόρ Παίδων στα 60 μέτρα, ρεκόρ που δεν είχε φτάσει κανείς για 7 χρόνια!

- Πώς γιορτάζεις μια νίκη;

- Δε δείχνω τη χαρά μου αμέσως. Φαίνομαι ήρεμος, αλλά μέσα μου είναι ένα ηφαίστειο. Και το βράδυ, κλασικά, βγαίνω με τους φίλους μου έξω και ξεσπάμε.

- Πριν από έναν αγώνα τι κάνεις;

- Ίσως παίξω λίγο πιάνο στο σπίτι. Με ηρεμεί αυτό και συγκεντρώνομαι.

- Ξέρεις πιάνο;

- Αυτοδίδακτος είμαι. Έχω ένα αρμόνιο στο σπίτι και προσπαθώ να παίξω αυτά που ακούω στο ράδιο.

- Τι μουσική σου αρέσει;

- Πιο πολύ μ' αρέσουν τα ερωτικά κομμάτια, οι μπαλάντες.

- Χατζηγιάννης;

- Μπράβο!
- Με τα κορίτσια πώς τα πας; Άλλαξε κάτι μετά τις αθλητικές επιτυχίες;
- Για να είμαι ειλικρινής, δεν είχα ποτέ πρόβλημα με τις κοπέλες. Και κακός μαθητής που ήμουν δηλαδή, στις σχέσεις μου τα πήγαινα καλά.
- Το σεξ πριν τον αγώνα είναι καλή ιδέα;
- Όχι, σε καμία περίπτωση! Χάνεις όλη σου την ενέργεια!
- Πού το ξέρεις; Το 'χεις δοκιμάσει;
- (γέλια) Δεν το ρισκάρω!
- Φίλους καλούς έχεις;
- Έχω τον κολλητό μου, ο οποίος είναι 21 χρονών. Μπορεί να έχουμε 4 χρόνια διαφορά, αλλά είμαστε πολύ δεμένοι.
- Από αθλητές ποιο είναι το πρότυπό σου;
- Ο Μάικλ Τζόνσον.
- Πες μας κάτι: Ακούμε συνέχεια φήμες για αναβολικά στο στίβο. Ισχύουν;
- Δυστυχώς τα αναβολικά παίζουν πολύ στο χώρο μας.
- Εσένα σου έχουν προτείνει;
- Όχι ακόμα!
- Αν σου προτείνουν τι θα κάνεις;
- Δεν ξέρω.
- Το πιο τρελό σου όνειρο ποιο είναι;
- Τι άλλο; Να βγω πρώτος σε μία Ολυμπιάδα. Θέλω όμως πολλή δουλειά ακόμα.
- Με το σχολείο τι θα κάνεις;
- Τελειώνω τώρα τη Γ' Γυμνασίου και θα συνεχίσω και στο Λύκειο.
- Σου 'χει μείνει καμιά πίκρα απ' το παλιό σου σχολείο;
- Όχι, καμιά! Τώρα πια είμαι τόσο ενθουσιασμένος που δεν μ' ενδιαφέρει.
- Υπήρξε κάποια στιγμή τότε που ένιωσες μηδενικό;

- Μηδενικό όχι. Αποτυχημένος σίγουρα.
- Είχες κλάψει εκείνο το καλοκαίρι;
- Ναι, πάρα πολύ.
- Μόνος σου;
- Και μόνος μου και μπροστά στους φίλους μου, στους γονείς μου...
- Τι σε στήριξε;
- Ο ίδιος ο αθλητισμός.
- Κάποιο πρόσωπο;
- Ο πατέρας μου... Μου' λεγε πάντα: "Δεν πειράζει. Προσπάθησε". Η μαμά ήταν πιο γκρινιάρα...
- Τώρα τι σκέφτονται για σένα;
- Τώρα έχουν αλλάξει εντελώς. Μεσ στη χαρά και οι δύο. Όλο "μπράβο" και "μπράβο" και "κοίτα τι έκανε ο γιος μου" στους συγγενείς. Μόλις έρχεται κάποιος στο σπίτι: "Έλα να δεις τα κύπελλα του γιου μου".
- Ενώ πριν;
- Πριν κρυβόντουσαν. Ερχόντουσαν επίσκεψη συγγενείς ή γείτονες και απέφευγαν να μιλήσουν για μένα.
- Απ' το παλιό σου σχολείο έχεις ξαναπεράσει;
- Όχι. Ούτε απ' έξω.
- Γιατί; Από αποστροφή;
- Ναι, δεν γουστάρω... Μου στοίχισαν πολύ εκείνα τα δύο χρόνια.
- Νιώθεις ότι πήρες το αίμα σου πίσω;
- Τώρα πια, ναι!

Λίγες μέρες μετά τη συνέντευξη ανακοινώθηκαν από το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ οι υποτροφίες για τους Έλληνες αθλητές που ξεχώρισαν την περσινή χρονιά για τις υψηλές επιδόσεις τους... Στα 100 μέτρα: Στέφανος Μπαρούτσας.

Ασκήσεις

1. Να επισημάνετε λέξεις και εκφράσεις που χρησιμοποιούνται κυρίως από νέους / μαθητές.
2. Η συνέντευξη χωρίζεται σε δυο μέρη. Στο α΄ μέρος ο Στέφανος μιλά για το σχολείο και τη σχέση με τους δασκάλους. Στο β΄ μέρος αναφέρεται στον αθλητισμό. Να επισημάνετε την αλλαγή της ταυτότητας του μαθητή. Τι είναι αυτό που την διαφοροποιεί σε κάθε μέρος; Ποιες αλλαγές παρατηρείτε στη γλώσσα που χρησιμοποιεί;
3. Το κείμενο είναι συνέντευξη. Ποια γνωρίσματα του προφορικού λόγου ανιχνεύετε; Να συζητήσετε τον τρόπο με τον οποίο έχει στήσει τη συνέντευξη ο δημοσιογράφος, λαμβάνοντας υπόψη τα παρακάτω ερωτήματα:
 - ποιος είναι ο στόχος του δημοσιογράφου;
 - ποια είναι η θέση του και σε ποια σημεία του κειμένου διατυπώνεται άμεσα ή έμμεσα;
 - τι γνωρίζει εκ των προτέρων για το ερωτώμενο πρόσωπο και με ποιο κριτήριο επιλέγει τις ερωτήσεις που του κάνει;
 - με ποιον τρόπο νομίζετε ότι μπορεί να κατέγραψε τις απαντήσεις του ερωτώμενου (μαγνητοφώνηση, κρατώντας σημειώσεις, κ.ά.); Πώς τις απέδωσε (ρηματικό πρόσωπο, παραγλωσσικά στοιχεία, κτλ);
4. Να εργαστείτε σε ομάδες και να οργανώσετε μια μικρή έρευνα για τη φοίτηση των μαθητών, χρησιμοποιώντας ως εργαλείο τη [συνέντευξη](#). Μπορείτε να πάρετε συνεντεύξεις από μαθητές που παρακολουθούν τακτικά το σχολείο και δεν κάνουν «κοπάνες», καθώς και από μαθητές που κάνουν συχνά «κοπάνες». Να ανακοινώσετε τα αποτελέσματα της έρευνάς σας σε άρθρο που θα αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του σχολείου σας.

 ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ